

запамороченням чарки налиймо !
аби не турбуватись між двома
припливами самотності
щоб проросло крізь нас кохання чисте і
прозоре — овоч без лушпинки й м'якоті
аби ми уціліли проплили крізь тьму
нічних сірчаних забобонів щоб
похмілля наше паперово шаруділо по
вузенькій пам'яті де бур&яном
уляє час

чарки налиймо
невтримним шумом моря
аби пізнати остаточну тайну
нею освятити нашу гостру
несвідому спрагу
божевілля.

Збірка « [Від острова до острова](#) », Видавництво Художньої Літератури «Дніпро» Київ,
1993.